

[Schlüter.]

ringen med det folketing, den er så heldig at have. Det har vist sig, at folketinget kunne fungere; på trods af de mange bitre og ofte onde ord, som ikke mindst en del af dagspressen spekulerer i at ville hæfte på dansk folkestyre anno 1974, mener jeg, vi har vist, at folkestyret kan fungere, også når vægten nødvendigvis må lægges på arbejdet i selve folketinget.

Så vender jeg mig til fremtiden. Normalt skulle jo nu folketinget rejse på en velfortjent sommerferie. Den ville være velfortjent, men for mange af os bliver den ikke til ret meget, og det hænger sammen med, at vi aftalte med hinanden, at i sommer skal vi arbejde videre både i folketingets skatteudvalg og i folketingets politisk-økonomiske udvalg. Det bliver drøjt, men der er ingen vej udenom. To store opgaver har adskillige af os låst os fast på at vi vil løse, og det må ikke mislykkes. Det vil det heller ikke.

For det første at vi får klaret de store besparelser på ca. 5 mia kr., og for det andet at vi skaffer midler frem for en lempelse af det direkte skattetryk allerede pr. 1. januar 1975 i størrelsen 10 mia kr. Det er to kæmpeopgaver. Det har aldrig været vigtigere end nu at løse dem, og vi vil løse dem.

Besparelserne i den offentlige sektor kan selvfølgelig ikke gennemføres uden ulemper for mange og for meget, men der er ingen vej udenom. Den direkte skattelettelse må vi have. Den er en betingelse for sundhed igen i dansk samfundshusholdning, men den er også et vilkår for, at de enkelte familier og de enkelte borgere kan få orden i deres private forhold. Det ønsker jo alle. Hvis vi fortsat skulle leve med et stigende direkte skattetryk, ville vi fuldstændig ødelægge arbejdslysten og tilfredsheden. Når der er så meget, der er frustreret, anstrengt, anspændt, så kommer ingen uden om, at det skyldes et skattetryk, som befolkningen ikke kan og vil leve med. Det må vi andre tage til efterretning. Det er vor pligt at løse den opgave, det er vejen til igen at få en mere oplagt tillid og harmoni imellem dem, der styrer, på den ene side og dem, der vælger, på den anden. Intet parti kommer vel igennem de nærmeste år uden at vise, hvordan vi løser problemet om tilstrækkelige besparel-

ser og en aflastning af det direkte skattetryk.

Jeg vil også gerne sige i den sammenhæng, at det, der nu skal arbejdes med, og som skal krones den 1. januar 1975, er kun en begyndelse. Tankegangen om at aflaste indkomstskatten, som fremskridtspartiet så stærkt har ført frem, har mange af os andre også i vort sind. Vi bør ikke udstede så gyldne, voldsomme løfter om hast, som fremskridtspartiet har gjort, men jeg tror, der er mange af os, som gerne vil arbejde sagligt, sobet og sikkert for igennem den nærmeste årrække at nå frem til, at det direkte skattetryk stadig mindskes. Det kan lade sig gøre.

Så vil jeg sige om en anden opgave, den mere langsigtede i den offentlige økonomi, at nu har vi jo fået PP II, og vi har haft en stor debat her i folketinget om den, men en debat i sig selv løser ikke problemet. Enhver, som ser på PP II og sætter sig grundigt ind i den, må nå til det standpunkt, at det skal for enhver pris forhindres, at det danske samfund havner i den parodi på en velfærdsstat, som kommer, hvis vi ikke bryder automatikken i samfundsudviklingen. Det er en karikatur af et moderne samfund, PP II tegner for os.

Derfor skal vi have taget fat langsigtet på en omlægning af adskillige principper i dansk lovgivning. Jeg tror, mange partier arbejder med det, og jeg vil gerne bekræfte, at det konservative folkeparti for sin part har sat en stor og krævende undersøgelse i gang, hvor mange af vore bedste folk nu er hårdt engageret. Når vi når frem til et resultat og kan aflevere en rapport om, hvordan vi ser på disse ting, vil vi glæde os til at stille denne rapport og det talmateriale, vi udarbejder, til rådighed også for folketingets andre partier. Dette er en kæmpeopgave, som ikke kan løses af ét parti alene, det er en stor sag, vi må være mange til at bringe på plads.

Når vi når årets slutning, er jeg ængstelig for, at det vil vise sig, at dansk økonomi har det dårligere, end da året begyndte, på trods af mange bestræbelser for at rette tingene op. Derfor mener jeg, at i sommer og til efteråret må vi bringe nye elementer ind, nye forsøg på styring. Valutabalancen udvikler sig utilfredsstillende, vi står over for en risiko for langt større ledighed, end godt er, og inflationen raser videre. Samfundsø-